

בש"פ 3636/16 - מדינת ישראל נגד אייל הייב, אחמד חסארמה

בבית המשפט העליון
בש"פ 3636/16

לפני:
כבוד השופטת א' חיות
מדינת ישראל

המבקשת:

נ ג ד

המשיבים:
1. אייל הייב
2. אחמד חסארמה

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ב' באייר התשע"ו (10.5.2016)

בשם המבקשת: עו"ד אייל כהן; עו"ד סיגל בלום

בשם המשיב 1: עו"ד ראניה חדאד סרוג'י

בשם המשיב 2: עו"ד אלעד אלימלך

החלטה

בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים החל מיום 17.5.2016 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח (מחוזי חיפה) 29738-05-15, לפי המוקדם.

1. ביום 17.5.2015 הוגש נגד המשיבים כתב אישום המייחס למשיב 1 קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), רצח בכוונה תחילה ועבירות בנשק ולמשיב 2 סיוע לרצח בכוונה תחילה ועבירות בנשק. ביום 18.7.2014 נרצח עלי חסארמה ז"ל (להלן: המנוח), אשר לטענת המדינה בין משפחתו ובין משפחת המשיב קיים סכסוך ממושך ואלים. במועד שאינו ידוע למדינה ועל רקע החשד כי המנוח היה מעורב בהירצחו של אחי המשיב 2, קשרו בן דודו של המשיב, אחמד פתחי

(להלן: פתחי), ודודו אבראהים חסארמה ז"ל (להלן: אבראהים) - אשר נרצח בעצמו ביום 20.1.2015 - קשר לגרום למותו של המנוח. פתחי ואבראהים, כך נטען, פנו למשיב 1, חברו של פתחי, וביקשו ממנו להמית את המנוח תמורת 150,000 ש"ח. לשם מימוש התוכנית, כך נטען, מסר המשיב 2 לבן דודו פתחי אקדח על מנת שיעביר אותו לאדם שיירה במנוח. פתחי, אבראהים והמשיב 1 הגיעו ביום 17.4.2014 סמוך ליער אחיהוד, בו נהג המנוח במשאיתו, במטרה לממש את תוכניתם, אך החליטו לדחות את מימושה ליום אחר. ביום 18.7.2014 הסיע אדם בשם דיאב הייב (להלן: דיאב) את המשיב 1 עד סמוך למגדל כרום שם פגש בפתחי ובאבראהים ועלה לרכבם. השלושה נסעו ליער שם מסר פתחי למשיב 1 את האקדח שקיבל מאחמד וכן כפפות ומסכה. המשיב 1 ירד מהרכב ופתחי ואבראהים הורו לו לדווח להם על ביצוע הירי ועזבו את המקום. בבוקרו של אותו יום ירה המשיב 1 במנוח והרגו, נמלט מהיער ודיווח לפתחי כי התוכנית בוצעה. דיאב אסף את המשיב 1 מהמקום והשניים נסעו לביתם. בהמשך שילמו פתחי ואבראהים למשיב 1 30,000 ש"ח תמורת המתת המנוח והבטיחו לו כי ישלמו לו את היתרה במועד מאוחר יותר.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים נגדם. בדיון שקיים בית המשפט המחוזי בבקשה ביום 16.7.2015 הסכימו המשיבים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ובית המשפט הורה על מעצרם עד תום ההליכים כמבוקש. לאחר תשעה חודשי מעצר שנקפו ביום 17.2.2016, הוארך מעצרם של המשיבים, בהסכמה, בתשעים ימים החל מיום 17.2.2016 או עד למתן פסק דין בהליך העיקרי בעניינם (בש"פ 1131/16).

למען שלמות התמונה יצוין כי פתחי הועמד לדין בהליך נפרד (תפ"ח (מחוזי חיפה) 29649-05-15) ונעצר אף הוא עד תום ההליכים נגדו. בקשת המדינה להאריך את מעצרו של פתחי בתשעים ימים התקבלה בחלקה, מעצרו הוארך בשישים ימים בלבד, ונקבע כי מן הדין לבחון האפשרות לשחרר את פתחי לחלופת מעצר וכן למעצר בפקוח אלקטרוני, משום ששמיעת ההוכחות בעניינו החלה רק בחלוף עשרה חודשים ויותר מיום הגשת כתב האישום בעניינו וזאת בשל טעמים הקשורים ליומנו של בית המשפט (בש"פ 1130/16, 25.2.2016). להשלמת התמונה יצוין עוד כי לאחר שניתן תסקיר שירות המבחן בעניינו של פתחי, קבע בית המשפט המחוזי בחיפה ביום 14.4.2016 כי אין לשחררו לחלופת מעצר ודיון בבקשה נוספת להארכת מעצרו לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, קבוע ליום 15.6.2016 (בש"פ 3094/16).

3. הקראת כתב האישום בעניינם של המשיבים קוימה ביום 2.6.2015 ועד עתה התקיימו 6 מועדי הוכחות (האחרון שבהם ביום 5.5.2016) ונשמעו 16 עדי תביעה (ובהם המדובב). מועדים נוספים לשמיעת ראיות נקבעו לימים 19.5.2016 ו-31.5.2016. לטענת המדינה מועד הוכחות אחד שהיה קבוע ליום 8.12.2015 בוטל עקב מחלת בא כוחו של המשיב 2 ומועד הוכחות נוסף שהיה קבוע ליום 22.12.2015 בוטל בשל אשפוזו של אותו בא-כוח. ייצוגו של המשיב 2 הוחלף בינתיים, אך לא נטען כי הדבר הביא לעיכוב כלשהו בהליך.

4. תשעים הימים בהם הוארך מעצרם של המשיבים בפעם הראשונה בהחלטה בבש"פ 1131/16, מסתיימים ביום 17.5.2016 ומשההליך מצוי בשלב זה בעיצומה של פרשת התביעה עותרת המדינה להאריך את מעצרם של המשיבים בתשעים ימים נוספים.

לטענת המדינה מסוכנותם של המשיבים גבוהה והיא נלמדת מן העבירות המיוחסות להם ומתעצמת, בין היתר, על

רקע סכסוך הדמים המתמשך בין שתי המשפחות. על רקע זה, כך טוענת המדינה, קיים חשש מובנה גם לשיבוש מהלכי משפט, למצער, בדרך של השפעה אפשרית על עדים כמו גם חשש להימלטות. המדינה מוסיפה ומציינת כי לחובת המשיב 1 הרשעה בגין תקיפת שוטר ואיומים בגינה נדון למאסר על תנאי ולמשיב 2 הרשעה קודמת בעבירות נשק בגינה נדון לעשרה חודשי מאסר בפועל. אשר לקצב התקדמות ההליך טוענת המדינה כי ההליך מצוי בעיצומו ומועדים נוספים לשמיעת הראיות קבועים, כאמור, לחודש זה. המדינה מוסיפה וטוענת כי תעתור להוספת מועדים לשמיעת הוכחות והיא מעריכה כי במהלך שני המועדים הנותרים הקבועים לחודש זה תסתיים שמיעת מחצית מעדי התביעה.

5. המשיבים מתנגדים לבקשה. לטענתם מבחינה טכנית אכן נשמעו מחצית מעדי התביעה, אך למעט שני עדים מהותיים שנשמעו עד כה, מדובר בעדים פורמאליים בעוד שיתר העדים שצפויים להישמע הם עדים מהותיים וחקירתם צפויה להיות ממושכת יותר. עוד טוענים המשיבים כי רק ביום 8.3.2016 הועברה להם חוות דעת לעניין מרחקי הירי, ובעקבותיה פנתה המדינה ביום 17.4.2016 למומחה מטעם המכון הלאומי לרפואה משפטית על מנת שיתייחס לנתונים אלו. עוד צוין כי המדינה צירפה לאחרונה, בהסכמה, שני עדי תביעה נוספים, וכי בית המשפט המחוזי דחה בקשה חדשה שהגישה לאחר מכן להוספת עדים. המשיב 1 טוען כי שנה כמעט לאחר שהוגש כתב האישום, פועלת המדינה להשלים חקירה בסוגיה של מרחקי-ירי, המצויה לגירסתו בלב ליבה של טענת ההגנה שהעלה. התפתחויות אלו, כך נטען, צפויות להשפיע על משך ניהולו של ההליך ואולי אף יצריכו החזרת עדים שכבר העידו אל דוכן העדים. מטעמים אלה כולם סבורים המשיבים, כי כפי שנעשה בעניינו של פתחי בבש"פ 1130/16, יש להורות על עריכת תסקיר בעניינם לבחינת האפשרות לשחרורם לחלופת מעצר.

6. דין הבקשה להתקבל.

כפי שנפסק לא אחת, שני שיקולים עיקריים מנחים את בית המשפט בבואו לדון בבקשה להארכת מעצרו של נאשם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. השיקול הראשון הוא קצב התקדמות המשפט והשיקול השני הוא רמת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם (ראו, למשל, בש"פ 3517/14 מדינת ישראל נ' ג'ורבאן, פסקה 12 להחלטתו של השופט י' דנציגר (25.5.2014) (להלן: עניין ג'ורבאן)). עוד נפסק כי ככל שההליך המשפטי מתמשך, ככלל תיטה הכף לשחרור לחלופת מעצר, אולם יש לשקול כל מקרה לגופו וכן את הנסיבות והגורמים שהובילו להתמשכות ההליך (בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' בראנס, פסקה 14 להחלטתו של השופט א' שהם (29.11.2012)).

7. המסוכנות הנשקפת מן המשיב 1, הנאשם בכך שרצח את המנוח, היא רבה. כפי שנפסק לא אחת, שחרור נאשם בביצוע רצח בכוונה תחילה ממעצר יש לו מקום רק במקרים נדירים משום שעבירה זו מקימה חזקת מסוכנות אותה ניתן לסתור בנסיבות יוצאות דופן בלבד (בש"פ 8291/15 אבו זעילה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.12.2015) (להלן: עניין אבו זעילה); עניין ג'ורבאן, שם; בש"פ 6888/13 דלו נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (27.10.2013)). עוד נפסק כי כלפי נאשם בעבירת רצח קיים חשש טבוע להימלטות מאימת הדין, שכן העונש בצידה של עבירת הרצח הוא עונש חובה של מאסר עולם (ראו: בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (26.10.2015); בש"פ 4054/13 פטר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.6.2013)). לכך יש להוסיף את העובדה שהמשיב 1 פעל בפרשה זו על פי הנטען כ"רוצח להשכיר" והדבר מעצים מאוד את המסוכנות הנשקפת ממנו. כמו כן, הורשע המשיב 1 בשנת 2011 בתקיפת שוטר ובאיומים ועברו זה אף הוא יש בו כדי ללמד על המסוכנות הנשקפת ממנו.

הוא הדין במשיב 2, אשר אינו נאשם אמנם בביצוע הרצח עצמו, אך מואשם בסיוע לביצועו ובעבירות בנשק שנועד לקטילת המנוח ועל פי הנטען הוא אף סיפק את כלי הנשק ששימש את המשיב 1 לביצוע הרצח. כמו כן, יש לזכור כי בניגוד למשיב 1, המשיב 2 קשור לסכסוך הדמים בין משפחתו ומשפחת המנוח, והירצחו של אחיו הוא זה שהביא, כך נטען, לרצח נושא האישום דנן. בנוסף יש למשיב 2 עבר פלילי. הוא הורשע לאחרונה (בספטמבר 2015) בביצוע עבירות בנשק ונגזרו עליו עשרה חודשי מאסר בפועל.

הנה כי כן, המסוכנות הנשקפת מן המשיבים היא גבוהה ביותר.

8. אשר לקצב התקדמות ההליך, מדובר בתיק מורכב. ההתפתחויות האחרונות עליהן עדכנו המשיבים כמתואר לעיל, אכן מלמדות כי ניהול ההליך דנן יארך זמן וכי, ככל הנראה, במהלך הארכה השניה המבוקשת לא צפויה להסתיים אף לא פרשת התביעה לפחות על פי מועדי ההוכחות הקבועים לעת הזו. המשיבים נתנו מענה מפורט לכתב האישום במהלך חודש דצמבר 2015 ומאז התקיימו שישה מועדי הוכחות, לאחר ששני מועדים בוטלו בשל נסיבות הקשורות בבא כוחו של המשיב 2. שני מועדי הוכחות נוספים קבועים, כאמור, במהלך חודש מאי ובכוונת המדינה לבקש מבית המשפט לקבוע מועדי הוכחות נוספים במהלך שנת המשפט הנוכחית.

בהינתן מורכבות ההליך וקצב התקדמותו עד כה, נראה לי כי אכן מן הראוי לעשות מאמץ מיוחד לעבות את לוח הדיונים בו עוד במהלך שנת המשפט הנוכחית על מנת לקדם באופן משמעותי את שמיעתו. עם זאת, ובניגוד לעמדת המשיבים אינני סבורה כי יש לגזור גזירה שווה מעניינינו להליך בענייניו של פתחי, שם לא נקבעו מועדי הוכחות כלל במשך עשרה חודשים ויותר לאחר שנעצר, וזאת מטעמים הנוגעים ליומנו של בית המשפט (ראו, בש"פ 1130/16 לעיל).

9. במקרה דנן ולמרות הקשיים שעליהם עמדתי באשר לקצב ניהול ההליך, נראה לי כי לעת הזו נקודת האיזון נוטה אל עבר המשך המעצר וזאת נוכח המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיבים ומורכבות ההליך. לאחר שייקבעו מועדי דיון נוספים ומשתתבה בעקבות כך התמונה באשר למועד הסיום הצפוי של המשפט, נראה עם זאת כי יהא צורך לשוב ולבחון, למצער, אם יש מקום ליצור מדרג בין המשיב 1 והמשיב 2 לעניין השחרור לחלופה.

10. הבקשה מתקבלת, אפוא, ומעצרים של המשיבים מוארך בתשעים ימים נוספים החל מיום 17.5.2016 או עד למתן פסק הדין בת"פ 29738-05-15, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באייר התשע"ו (15.5.2016).

ש ו פ ט ת